

MY KÁŽEME KRISTA

Z P R A V O D A J

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Liptále

...ZE STRACHU SHROMÁŽDĚNÍ ZA ZAVŘENÝMI DVEŘMI

Jan 20,19-31, meditace Dietricha Bonhoeffera

Ráno se stal ten zázrak. Pak nastal večer a učedníci byli pospolu. S nastávající temnotou se mezi ně vkrádaly stíny nepokoje, a tak opatrně uzamkli dveře, aby měli jistotu před rozezlenými Židy. Nepomysleli ovšem na to, že by se tím mohli uzavřít i před Pánem. A tu najednou Ježíš přišel a postavil se uprostřed nich. Nejednou se to stává i nám, že když si nejrůzněji přejeme Ježíšovu přítomnost, tak mu ve strachu z mnoha jiných věcí zavíráme dveře. Ale jaký zázrak, že Ježíš se těmito zavřenými dveřmi nenechává odradit. Vzkříšený se na své cestě za lidmi už nedá zadržet ani samotnými lidmi. Jeho nové tělo ho už nepoutá ani neomezuje, jak to dělá naše tělo, protože Ježíšovo tělo se teď stalo dokonalým nástrojem jeho Ducha. Vzkříšený vchází mezi své ustrašené učedníky a praví: „Pokoj vám.“ To byl tehdy jistě běžný denní pozdrav, ovšem pozdrav uctivý. Obsahuje ale všechno, co si lidé navzájem mohou pozdravem říct. Ale i u nás je přece při pozdravení rozdíl v tom, kdo ten pozdrav

vyslovuje. Zbožný pozdrav matky nebo některého staršího věřícího má jinou váhu, než když ho někdo užívá jen tak formálně. „Pokoj vám“ v ústech Vzkříšeného znamená: Konec s veškerým vaším strachem, konec s panstvím hříchu a smrti nad vámi. Máte nyní pokoj s Bohem a s lidmi, a proto i se sebou samými. Tak mluví ten, který sám pro nás tento pokoj vybojoval a jako zjevné důkazy probíjované bitvy a dosaženého vítězství ukazuje své probodené ruce a poraněný bok. „Pokoj vám“ – to znamená: On, který sám je tímto pokojem, Ježíš Kristus, je s vámi, ten Ukřižovaný a Vzkříšený. Slovo a znamení tohoto živého Pána ucedníky rozveselují a obšťastňují. Společenství s Pánem je po dnech úzkosti a temnoty znovu nalezeno.

(přeložil jh)

Modleme se:

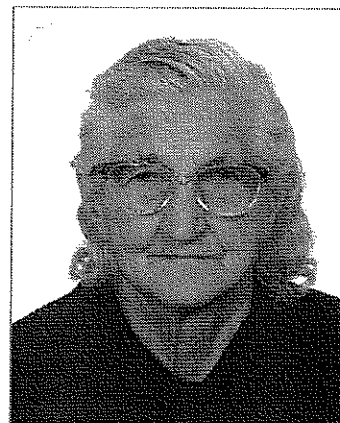
Všemohoucí Bože, náš nebeský Otče, který miluješ všechny a nezapomínáš na nikoho:

Přinášíme před tebe své prosby za všechna tvá stvoření a všechny tvé děti.

Rozpomínáme se před tebou na všechny, na něž jsi vložil kříž utrpení, tělesné nemoci i slabosti mysli; na všechny, které potkala ztráta, aby v temném a podmračeném dnu našli jistotu a pokoj v tobě. Prosíme tě za všechny, kteří jsou osamělí a smutní uprostřed radostí druhých, aby poznali tebe jako svého přítele a potěšitele. Rozpomeň se na ty, kteří jsou staří a slabí, na všechny, kteří procházejí údolím stínu, aby poznali, že vzkříšený Kristus je s nimi a že je světlo i v čas večera.

Amen

ROZHOVOR SE SESTROU FRANTIŠKOU MATĚJŮ (*12.3.1918)

...dětství...

Narodila jsem se 12.3.1918 ve Lhotě. Bylo nás 8 sourozenců, 4 dcery a 4 ogaři. Vyrůstala jsem v rodině, kde panovala láska a harmonie. Rodiče měli hospodářství a tak jsme už od dětství všichni museli pracovat, pomáhat při práci ve chlévě, na poli i v lese. Když jsme se sešli celá rodina u stolu, vždy jsme se pomodlili. Později za všechny modlitbu říkala maminka.

...období confirmace...

Vzpomínám si, že jsem byla confirmována za pana faráře Vališe. Bylo nás celkem 27 ze Lhoty, Liptálu a Seninky. Pan farář Vališ byl velmi přísný člověk, stalo se, že když někdo neuměl, vyhodil ho od confirmace a čekal na další rok. Do kostela jsme chodili pravidelně každou neděli a když se někdo opozdil, bylo normální, že si neměl kde sednout a lidé v lavicích se museli stlačovat. Vzpomínám si také na to, že přestože byl pan farář přísný, měl pro nás pochopení. Ogaři na něj dokonce pokřikovali: „Jane, kde valíš?“ Dalšími faráři, které jsem v Liptálu poznala, byli Roubic a Voda.

...nejšťastnější období...

Nejvíce můj život ovlivnila moje maminka, která byla sice přísná, ale hrozně hodná a velmi pobožná. Vedla nás k víře, lásce a pokoře. Nikdy jsem doma nezaslechla ostré nebo dokonce vulgární slovo. Období svého dětství a mládí pokládám za nejšťastnější dobu svého života.

...odchod z domova...

Ve čtyřicátém roce jsem se provdala do Liptálu za Josefa Matějů a spolu jsme zase pracovali na hospodářství. Od časného rána do pozdního večera na poli, ve chlévě a já také samozřejmě v kuchyni. Přitom jsme opravovali domek. Postupně se nám narodilo 6 dětí. Jak vyrůstaly, i ony

se také musely zapojit do práce a pomáhat. Starší hlídaly ty mladší, pásly dobytek a husy.

...nejhorší období...

Nejhorším obdobím v životě pro mne a celou rodinu byl nástup komunismu a období kolektivizace. Protože manžel odmítl podepsat JZD, to mělo obrovský dopad na náš další život. Nejdříve nám domlouvali, potom vyhrožovali a nakonec nám sebrali všechny hovězí dobytek, odvedli jej k ostatním sedlákům v dědině – doma nezůstalo nic, odvedli i koně. Říkali tomu likvidace. Bylo to zoufalé. Nebylo ani mléko pro děti, nevěděli jsme, co bude dál. Ale sousedé, příbuzní a ostatní sedláci se s jednáním MNV nesmířili a večer nám dovedli dobytek zpátky a pomáhali, jak se dalo, i pod pohružkou toho, že je komunisté potrestají. A život šel dál. V modlitbách jsem prosila Pána Boha, aby mně dal sílu a zdraví, abych mohla vychovávat děti.

...

Děti postupně odcházely z domova za prací, protože jim nebylo ze strany MNV umožněno, aby se mohly vyučit, natož jít studovat školu. Protože jenom ze zemědělství se nedalo všechno utáhnout finančně, začala jsem podomácku pracovat. Díky tomu mám dnes alespoň důchod. Pokud nám síly stačily, pořád jsme s manželem něco chovali, alespoň ovečky nebo kozu. Starala jsem se o zahrádku.

...stáří...

Vloni manžel zemřel. Prožili jsme spolu 67 let. Nikdy jsem si nemyslela, že se dočkám takového věku. I když špatně vidím a bolí mě nohy, děkuju Pánu Bohu za to, že alespoň přejdu po dvoře pro oběd, přiložím si do kamen a nakrmím kočku. Ostatní obstará a pomůže rodina.

...odkaz mladé generaci...

Otec nám vždy kladl na srdce, abychom se živilo poctivě, neztráceli víru a drželi při sobě a pomáhali si. Dnešní doba je úplně jiná. Já už tomu ani nerozumím. Ale myslím si, že nejdůležitější je žít poctivě, s čistým svědomím, nemyslet jen sám na sebe a pokorně přijímat vše, co život přinese, ať už dobré nebo špatné.

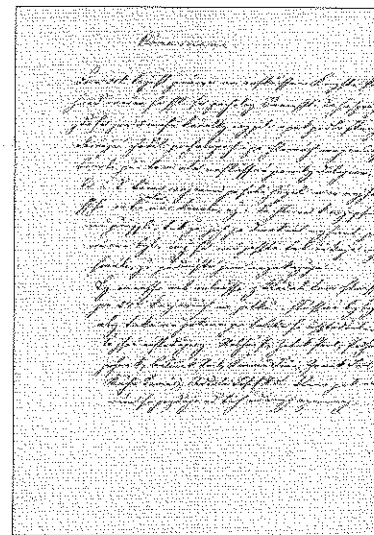
Se vzácnou jubilantkou rozprávěla Pavla Bořutová. Redakce děkuje za moudrá slova a vyprošuje milé sestře do dalších let hojnost Boží lásky.

ZAJÍMAVOSTI VE SBOROVÉM ARCHÍVU – – STÍŽNOST NA „DNEŠNÍ MLÁDEŽ“

140 let starý rukopis na zažloutlém papíru je psaný kurentem, úhledným, ale pro nás už těžko čitelným písmem; laskavě nám vypomohl pan David Valůšek, odborník z archívu na Klečůvce. V horním pravém rohu na druhé straně je připsáno jiným rukopisem vysvětlení:

„Dne 28. dubna 1867 – Senínský p. rector oznamuje nemravný výstupek mládeže senínské na hod velikonoční – č. 168 farní.“

Úsměvný dokument z minulých časů vede také k zamyšlení. A snad se na nás potomci dávno nežijících jmenovaných provinilců nezlobí, že jsme něco na jejich praotce prozradili. Když popisovaný výstřelek natolik pohoršil pana rectora (tj. pana učitele), že podal panu faráři písemnou stížnost a požadoval vyšetření (jak domýšlíme z poslední věty, podle níž by identifikovaní provinilci měli uvést všechny „spolupachatele“), cítíme v tom něco z ducha doby: vážnost a odpovědnost, s jakou se přistupovalo k výchově, i silnou společenskou kontrolu (určitě nejen) nad mladou generací. Zkoušíme si představit, kolik práce by přibylo farářům, kdyby se takto reagovalo na všechny průšvihy dnešních mladých lidí...

„Oznámení

Dne 21. ho to jest právě na vzkříšení Krista Pána hned večer sešli se pacholci seninští do hospody, zdá se jen 5 mázů kořalky vypili a pak podle starého obyčeje chodili po chalupách i po chlívách, vejce vybírali, při tom ale neslušné poviky dělajíce, ba i s těma vejcamo po sobě házali a co nejhoršího v tu celou noc konali, až i do chléva k níže psanému přišli, tak že jich po dvakrát vyhnati přinucen byl, což se mu ještě tak říká vysmáli, že pudmist jim nezakazuje. Ti menší neb mladší skládali těm starším po 24 krejcařích na pitku. Slušné by bylo, aby také na pokrov po tolika se uštědřili. To

jsou následující: Valchař, Zetek Pavel, Podhorský pohnek (snad pohúnek – pozn.), Bělíček Pavel, Kovář Jiří, Zrník Jan, Mucha Tomáš, Cedidla Josef kterou pak nevím se později od těch udaných oznámí.“

CO VYPOVÍDÁ STARÁ KONFIRMAČNÍ FOTOGRAFIE

Před nějakým časem se mi při jedné pastorační návštěvě dostala do ruky zažloutlá konfirmační fotografie. Na první pohled mě uchvátila tím, jak beze slov vypovídá o době a lidech, přesněji o konfirmandech a faráři v roce 1905. V červnu proběhne v našem sboru znovu konfirmační slavnost a my můžeme srovnávat: konfirmandi liptálského sboru tehdy a dnes. Díky moderní technice jsem mohl položit zvětšenou starou fotografii před čtyři skupiny lidí zastupující všechny generace v našem sboru a zeptat se: Jak na vás ten snímek působí? Co se vám líbí, co nelíbí? Co je stejné a co jiné ve srovnání s dneškem? Dříve než si přečtete odpovědi, pokuste se na otázky odpovědět sami. Doufám, že i vy přitom prožijete něco z údivu a obdivu, jaké stará fotografie vzbudila ve mně.

Farář na snímku je Bohumil Dobiáš, tehdy jedenačtyřicetiletý.

Dítka konfirmovány na Trojiční neděli 10. června 1905

Co říká stará fotografie dnešním konfirmandům...

Je jich strašně moc, nás je málo. Nikdo se neusmívá, vůbec nechápu proč. Farář je přísný, suchý, namyšlený. Je pěkné, že jsou stejně oblečení. Před kostelem je schodek navíc. Všichni jsou zmařeni, mají velké hlavy. Zdrčení ze všedního života. Farář našťvaný, vážný. Vypadají, že dávají při hodinách pozor. Jako kdyby se jim ta zkouška nepovedla, jak kdyby neměli svobodu. Neradují se, že už to mají za sebou. Jsou malí, jeden má klapaté uši. Někteří vypadají moc staří, někteří zase moc mladí. Měli by být veselí, že teď už (po konfirmaci) mohou chodit do kostela uvolněně.

...a co říká mládeži.

Je jich tam hodně (61 a farář). Berou to vážně, mají v sobě jakousi bázeň. Mají opravdový respekt před tím farářem. Farář má čisté svědomí, pocit dobře odvedené práce, „úkol splněn“. Konfirmandi dnes jsou drzejší, vyzývavější, asi pro ně konfirmace nemá takový význam, „rozežranější“.

Co nad fotografií napadlo střední generaci...

Vážný až smutný výraz ve tváři. Vypadají starší než jsou. Konfirmandů je vysoký počet, cítíme ustrašenost, strnulost. Konfirmace pro ně byla přechodem z dětství do dospělosti, projevuje se na nich vědomí nelehké doby.

a nakonec vyjádření generace dříve narozených.

Líbí se nám to množství. Ogaři jsou drobní, cérky vyspělejší. Žádné dítě není obézní. Nejsou hotoví; mají v sobě očekávání, je poznat vážná otevřenost. Brali konfirmaci jako výjimečný den. To oblečení se asi v rodině dědilo, bylo hodnotné, to nemohl vlastnit jednotlivec. Brali to vážněji, dnešní děti to neberou tak vážně. Dneska jsou děti jinak vychovávané, těžko to přirovnat k dnešku. Asi cítí tu slavnost víc jako přijímání do života. Farář je vysoký fešák. Je to zvláštní pocit, dívat se do tváří dětí, ze kterých už žádné není naživu...

Připravil jh

ZE SCHŮZÍ STARŠOVSTVA

V minulém čísle jsme otevřeli tuto rubriku, v níž čtenářům předkládáme stručné přehledy ze schůzí našeho 26-členného staršovstva (farář, kurátor, 16 řádných presbyterů, 8 náhradníků). Pravidelní účastníci bohoslužeb si nyní mohou tyto informace vyslechnout vždy následující neděli po schůzi, chceme však, aby se řádně dostávaly i mezi ostatní členy sboru. Předem též děkujeme za vaši odezvu či vaše další náměty.

Dne 2.12.2007 staršovstvo:

- bylo seznámeno s výsledky provedené inventury sborového nemovitého a movitého majetku;
- zabývalo se způsobem vedení sborové kartotéky (převodem do elektronické podoby);
- rozhodlo, že výnos sbírky při adventním koncertu bude věnován místní základní škole a bude určen na pořízení dataprojektoru;
- rozhodlo o provedení anketního šetření k návrhu používání adventního věnce k výzdobě kostela.

Dne 13.1.2008 staršovstvo:

- rozhodlo, že elektronická kartotéka bude vytvořena až po dodání vhodného programu;
- rozhodlo o prodloužení termínu ankety k adventnímu věnci;
- poskytlo příspěvek 2.900,- Kč na náklady soustředění konfirmandů v Luhačovicích ve dnech 18. – 20.1.2008;
- jednalo a rámcově rozhodlo o sborovém programu na rok 2008;
- přijalo současnou podobu sborového zpravodaje a rozhodlo o jeho vydávání 3x ročně;
- rozhodlo o zakoupení vhodného nábytku do pokoje na faře, který je využíván ke sborovým účelům.

Dne 3.2.2008 staršovstvo:

- upřesnilo sborový program na rok 2008;
- vyslovilo souhlas s návrhem hospodářské komise na propojení a adaptaci úklidové místnosti a vedlejšího WC v suterénu sborového domu na hygienické zázemí návštěvníků sboru (zejména holandských hostů);

- po obsáhlé diskusi o stavebně-technickém stavu sborových budov jednomyslně podpořilo aktivity, jejichž výstupem by mělo být získání potřebných zdrojů z fondů EU;
- jednomyslně odložilo rozhodnutí o dalším nakládání se sborovými prostředky na podílových listech;
- uzavřelo svým hlasováním anketu o adventním věnci (*podrobněji níže*);
- vzalo na vědomí výroční zprávu za rok 2007 z kazatelské stanice ve Lhotě.

Dne 2.3.2008 staršovstvo:

- po diskusi a v tajném hlasování udělilo statutárním zástupcům sboru souhlas sboru k podpisu plné moci pro synodního seniora J. Rumla a syn. kurátorku M. Čejkovou k podpisu smlouvy o majetkovém narovnání mezi ČCE a Českou republikou, kterým se ČCE vzdává nároku na dosud nevydaný majetek zabavený v rozhodném období nesvobody, zahrnující i zabavený a dosud nevydaný majetek našeho sboru (*více se dočtete v nejbližším čísle Liptálského zpravodaje*);
- jednomyslně souhlasilo, aby se sbor přihlásil k vlastnictví hrobu faráře P. Meszárose a postaral se o obnovu pomníku;
- znovu projednalo a upřesnilo hlavní hospodářské záměry na rok 2008.

K anketě o adventním věnci:

Touto anketou chtělo staršovstvo zjistit názory členů sboru a tím získat podklad pro své rozhodnutí. Ukončení ankety bylo ohlášeno při bohoslužbách 27.1. a anketní lístky spočítali br. farář a sestry presbyterky J. Běťáková a E. Obadalová při biblické hodině dne 31.1. Bylo odevzdáno celkem 53 odpovědních lístků: 27 souhlasí, 10 nemá jednoznačný názor (z toho 2 připouštějí věnec bez svíček), 16 nesouhlasí s umístěním věnce v době adventu v kostele. Z nejednoznačného výsledku je zřejmá potřeba dát větší váhu nesouhlasným vyjádřením. Staršovstvo pak definitivně rozhodlo svým hlasováním a nesouhlas tady již jasně převážil. Hlasování se mohli účastnit tentokrát i náhradníci. Užívání adventního věnce se svíčkami v kostele podpořili 3 presbyteri, proti věnci se svíčkami se vyslovilo 12 presbyterů, zbývající přítomní (4) se zdrželi hlasování. Této výzdoby, která sice i v naší církvi v řadě sborů už zdomácněla, se tedy v Liptále nedočkáme. Ale jsme rádi za tu zkušenost, kdy jsme se snažili oslovit každého člena sboru, a je velice sympatická i ta (ne)uvědomovaná reformovaná vyhraněnost, která činí liptálský sbor tak výjimečným.

JAK JSME HOSPODAŘILI V ROCE 2007

Příjmy za rok 2007:	651.602,18 Kč
– sborové a pohřební sbírky	125.417,- Kč
– salár	279.560,- Kč
– dary	90.758,- Kč
– přijaté a zúčtované dotace	45.000,- Kč
– ostatní příjmy	110.867,18 Kč

Výdaje za rok 2007	673.621,77 Kč
– náklady na provoz	227.085,80 Kč
– spotřeba energií	52.328,37 Kč
– opravy a udržování	222.443,60 Kč
– pořízení zboží (prodej zvonků...)	74.970,- Kč
Povinné odvody:	
personální fond	63.000,- Kč
seniorátní repartice	12.976,- Kč
celocírkevní repartice	20.731,- Kč

Další průběžné položky:

– odvod Jeronymovy Jednoty	44.310,- Kč
– další celocírkevní sbírky celkem	37.669,- Kč

(určené mimo jiné na Hlavní dar lásky, Diakonii, církevní tisk, pro Biblickou společnost, na český evangelický sbor Vel. Srediště, na sociální a charitativní pomoc, na kapli v motolské nemocnici, na bohoslovce).

Zhotovení a instalace nového zvonu si vyžádala částku **248.528,- Kč**. Vyhlášená sbírka spolu se sponzorskými dary pokryla hodnotu zvonu.

K 31.12.2007 bylo uloženo na účtu u ČSOB	276.747,71 Kč
na podílových listech SPOROBOND a MULTICASH	200.100,- Kč

Celkem objem finančních prostředků k 31.12.2007: 476.847,71 Kč

Výsledek hospodaření za rok 2007: – 22.019,59 Kč

(Ze zprávy, kterou zpracovala sborová účetní sestra ing. Dana Gřešáková pro výroční sborové shromáždění konané dne 16.3.2008.)

VYBÍRÁNÍ SALÁRU A SBÍRKA NA JERONÝMOVU JEDNOTU V R. 2008

V dubnu či květnu Vás navštíví sestra nebo bratr starší obstarávající Váš obvod s výběrními archy na salár a Jeronýmovu jednotu, opatřenými razítkem sboru. Prosíme, abyste je přijali s laskavostí – věnují totiž této službě svůj volný čas – a na uvedené účely podle své možnosti přispěli.

Kdo chce, může přispívat i bezhotovostně, např. zřízením trvalého měsíčního platebního příkazu, jak už to někteří praktikují.

Darem na Jeronýmovu jednotu vyjadřujeme svou solidaritu s potřebnými sbory církve. Náš sbor přijal z tohoto fondu v roce 2007 dary na varhany a na střechu kostela po 40 tisíci korunách.

V roce 2008 budeme kromě běžných provozních a údržbových nákladů potřebovat navíc asi 150 tisíc korun na opravu elektroinstalace v kostele; ta je v havarijním stavu. Vděčně přijmeme účelové i sponzorské dary na tuto akci.

Připomínáme, že dary pro církve je možno podle zákona odečíst z daňového základu. Pokud má sbor v budoucnu dál sloužit evangeliem, bude to vyžadovat zvýšenou obětavost. Dar na sborové potřeby se má stát součástí osobního nebo rodinného rozpočtu, nejen nahodilým příspěvkem k uspokojení svědomí nebo veřejného mínění. Vždyť radostného dárce miluje Bůh. A „kdo dává, rozdává, mnohem víc přijme.“
Děkujeme všem, kdo na sborové i celocírkevní účely s láskou přispívají.

Všem čtenářům tohoto dopisu přejeme radostné a pokojné Velikonoce. Necht' ukřižovaný a vzkříšený Pán posílí slabé, smíří rozdělené, upevní pochybující, uzdraví nemocné, potěší zarmoucené a všechny nás spojí jako sestry a bratry, děti jednoho nebeského Otce.

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha svatého se všemi vámi. Amen

Jménem staršovstva Vás zdraví

Tomáš Němeček, kurátor

Jan Hudec, farář

Vydal pro vnitřní potřebu: Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Liptále
756 31 Liptál 8; tel.: 571438034, 732733158
e-mail: janhudec@tiscali.cz
č. účtu: 111220858/300

Redakce: Jan Hudec, Roman Vaculík, Milena Mikulaščíková